

ASCARIS LUMBRICOIDES

Suolet ry:n jäsenlehti
Kevät 2014

Mannisen matkassa!!

www.busmanni.fi

Bussi-Manninen

Joensuuntie 5, Ruovesi
Puh. 03 486 4700

Kannen kuva: Anniina Salo

Sisällys

Puheenjohtajalta

Päätoimittajalta: Kaksi tenttiä kesään.

Ekskursiolla Latviassa

Esittelyssä Olini oy

Toogapidu

Vuosijuhlat 2014

Suolet ry:n Match Show, kevät 2014

Suolten Hoitaja-info

Puheenjohtajalta

Kevät saavutti Tarton tänä vuonna poikkeuksellisen aikaisin ja nopeutti jo muutenkin reippaaseen tahtiin edennyttä kevätlukukauden kulkua. Kesäloman alkuun ja uusien kokemusten hankintaan niin kesätöissä kuin harjoitteluissakin on aikaa enää muutama viikko. Uskomattomalta tuntuu, että ainejärjestömme toimintakausi alkaa olla jo lopuillaan, vastahan lukukausi alkoi ja hallitus aloitti työnsä. Kaudella toimineet hallitus ja toimikunnat alkavat jo suunnata katseitaan tulevan toimintakauden aktiivien perehdyttämiseen.

Lukukausi ja samalla yhdistyksemme tällä erää viimeinen lukukautta myötäilevä toimintakausi on ollut toimintarikas ja sisältänyt paljon yhteistyökumppaneiden vierailuita, koulutuksia ja vapaa-ajan toimintaa. Yhteistyö Suomen puolella vaikuttaviin eläinlääketieteen alan toimijoihin on vahvistunut kauden aikana entisestään ja yhä useammat alan yritykset ovat löytäneet meidät. Haluan lämpimimminkin kiittää kaikkia yhteistyökumppaneitamme toimintavuotemme värittämisestä ja tuestanne kaikissa muodoissaan. Opiskeluajana luodut kontaktit tulevat säilymään myös tulevaisuuden työelämässä.

Yhdistystoiminta on jokaiselle tekijälleen vapaaehtoista ja täällä Tartossa toiminta toteutetaan rankan koulutyön ohessa. Toimintaan ryhdytään päämääränä yhteinen hyvä ja vaikeimmankin kiireen keskellä tehtävistä selvittää yhteistyöllä. Yhdistystoiminnan kautta on mahdollista oppia paljon kollegiaalisuudesta ja tiimityöstä. Kollegiaalisuuteen kasvaminen jo opiskeluajana on voimavara työelämään siirtyessä ja tiivis yhteisöllisyys vahvistaa sitä mitä parhaimmalla tavalla.

Meidät Tartossa eläinlääketiedettä opiskelevat nähdään ulkomaailmassa yksilön sijaan usein yhteisönä. Meidät tunnetaan paitsi ammattitaidosta, myös hyvästä sosiaalisesta verkostoitumisesta ja hyvästä yhteishengestä. Vain lahden toisella

puolella, mutta kuitenkin kauempana kotoa opiskelu nostaa yhteisön arvon eri tavalla esiin kuin kotimaassa, mikä näkyy myös ulospäin. Hyvä tiimpelaaja pelaa omalle joukkueelle positiivisella asenteella, ja antaa joukkueelleen enemmän kuin siltä ottaa.

Kaksi kautta hallitustoiminnassa ovat opettaneet minulle paljon paitsi yhdistyksestäimme, myös meistä yhteisönä. Rivijäsenenä en olisi tätä koskaan meistä havainnut ja koenkin nämä hallituskaudet erittäin positiivisina paitsi ainejärjestömme kehittämisen kannalta myös osana Tartto-kuvani muotoutumisessa. Tästä kaupungista ja yhteisöstä olisi tuskin koskaan tullut paikkaa, jota jäisin aikanaan valmistuttuani näin voimakkaasti kaipaamaan, jos en olisi kokenut tätä ainejärjestötoiminnan kautta. Suomalaiset eläinlääketieteen opiskelijat Tartossa ry on enemmän kuin ainejärjestö, se on meitä suolinkaisia ammatillisessa mielessä, mutta myös tulevina kollegoina lähentävä yhteisö.

Haluan kiittää jäseniämme luottamuksesta saada toimia ainejärjestömme hallituksessa näinä kahtena kautena, joista jälkimmäisen puheenjohtajana. Kiitos hallitukselle, toimikunnille sekä aktiivisille jäsenillemme yhteistyöstä. On ollut kunnia ja ilo tehdä työtä yhteisömme eteen.

Ida Hirsjärvi, puheenjohtaja

Päätoimittajan puheenvuoro:
Kaksi tenttiä kesään

Näin kevään lopussa, auringon paistaessa ja lämpötilojen ollessa tukevasti hellerajojen yläpuolella, työn uuvuttamaa opiskelijan raatoa voisi hyvin verrata loppusuoraa pinkovaan maratoonariin. On jäljellä viimeinen rutistus, se viimeinen ratkaiseva muutama kilometri, tai tässä tapauksessa muutama tentti, joiden jälkeen koittaa pitkään kaivattu, ansaittu kesä Suomessa. Hetki pitäisi siis vielä jaksaa vastustaa ulkona kauniina hehkuvan kesäauringon kutsua ja malttaa hautautua kirjaston uumeniin seuranaan vain tiiliskivimäiset opukset ja hiljaisuus. Helpommin sanottu kuin tehty.

Tarton kevät, joka nyt viimeisten parin viikon aikana on hellinyt meitä suorastaan kesäisillä ilmoilla, on pitänyt sisällään jälleen monenlaista tunnekirjoa onnistumisen elämyksistä syvimpiin epätoivon kuoppiin ja sieltä takaisin. Omalla kohdallani suurimpia onnistumisia on ollut onnistunut verinäytteen otto omalta koiralta vain muutamia päiviä sitten. Epätoivoakin on mahtunut mukaan ja hetkittäin pitkän lukuvuoden taakka on painanut harteilla näkyvästi yrittäen rusentaa alleen. On ollut taistelua tenttien, kurssien ja aikataulujen suuria tuulimyllyjä vastaan, mielessä hetkittäin käyden että miksi ihmeessä tällaistaakin pitää tehdä. Eteenpäin on kuitenkin menty kuin ne kuuluisat mummot lumessa, ehkä sitten suomalaisella sisulla puurtaen. Ja kun muistaa olevansa valmistumassa unelmiensa ammattiin, myös epäonnistumisia pystyy kohtaamaan hymyillen.

Onneksi kevät ei ole ollut pelkkää lukemista. Ainejärjestömme toiminta on tänäkin keväänä ollut vilkasta, kuten lehden myöhemmiltä sivuilta voi lukea. Erityisen ilahduttavaa on ollut toiminnan jatkuva monipuolistuminen. Lisäksi lehdessä kerrotuille tapahtumille olemme saaneet nauttia myös mm. joogatunnista, suunnistusiltapäivästä, kulttuurista sekä yhteistyökumppaniemme vierailuista kerta toisensa jälkeen. Lisäksi olemme tehneet useamman vaatetilauksen, joiden

tuloksista pääsemme nyt kesällä töissä ja harjoitteluisa nauttimaan. Klinikkatakit ja t-paidat tulevat varmasti tarpeeseen ja käyttöön, lähdimme minne päin Suomea, tai muuta maailmaa tahansa.

Omalla kohdallani tämä kevät on tietynlainen rajapyykki. Kolmas vuosi on se maaginen opintojen puoliväli, joka koulun aloittaessa ja pelkästään tuntui kovin kaukaiselta. Muistan ajatelleeni kuinka silloiset kolmoset, nykyiset viidennen vuosikurssin opiskelijat olivat niin taitavia, niin aikuisia ja osaavia. Ajatus siitä, että olen nyt itse saavuttanut saman osaavan ja aikuisen vaiheen, on absurdi. Vastahan minä tulin tänne! En minä tiedä tarpeeksi, tai koe olevani mitenkään aikuinen! Mitä minun pitäisi osata? Riemu ja paniikki iskevät vuoronperään, kun ajattelen, että aloitan ensi syksynä opiskelujen neljättä ja samalla ensimmäistä kliinisiin aineisiin painottuvaa vuotta. Kuinka voin syksyllä tehdä koulussa yöpäivystystä, jos olen kanyloinut potilaan onnistuneesti ehkä kerran? Entä jos jotain tapahtuu? Mitä jos teen virheitä? En varmasti ole näiden mietteiden kanssa yksin ja se jos mikä muistuttaa selvästi siitä, että tältä alalta opiskelu ja oppiminen eivät lopu koskaan. Mutta pienet asiat kertovat, että myös edistystä on tapahtunut: Tänä keväänä sain ensimmäistä kertaa kutsun työhaastatteluun eläinklinikalle.

Ennen syksyn haasteita on kuitenkin hetkellisen rauhoittumisen ja rentoutumisen aika kesän merkeissä. Kesälomasta ei tosin voi puhua, sillä lomailta meistä kovin moni tuskin kerkeää. Monet lähtevät heti kesäkuun alkaessa harjoitteluihin ja töihin eri puolille Suomea ja muuta maailmaa. Itse suuntaan katsastamaan täysin uutta puolta eläinlääkäriin töistä muuttaessani juhannuksen jälkeen loppukesäksi Etelä-Pohjanmaalle lihantarkastajan sijaiseksi. Tieto siitä, että kesän aikana ei tarvitse vilkaistakaan koulukirjoja, tai ajatella tenttejä, on kumman piristävä, vaikken varsinaisesti kerkeä makaamaan sängyssä montaa päivää tekemättä mitään. Joten vaikka kesälomasta ei voi puhua, on kesäaika taatusti erilainen

ajanjakso, joka tuo tervettä vaihtelua koulun ylikuormittamalle mielelle.

Tämä kevät päättää myös ensimmäisen kauteni Suolten lehden *Ascaris Lumbricoideksen* päätoimittajana. Lehden teko ja sen mukanaan tuomat kokemukset ovat olleet miellyttäviä, avartavia ja opettaneet paljon uutta, muun muassa taitto-ohjelmat ovat tulleet tutuiksi. Ainejärjestömme päätöksellä jatkan lehden toimittamista myös seuraavan hallituskauden, joka on pituudeltaan poikkeuksellisesti puolitoista vuotta. Kiitän jäsenistöä antamastanne luottamuksesta ja toivon kaikille oikein rentouttavaa kesää, sekä miellyttäviä lukuhetkiä lehtemme parissa!

Roosa Hentunen
Päätoimittaja

Kuva: Karita Leirisalo

SUOLET ry:n ekskursion Latviaan 16.-17.11.2013

Ekskursiomme Latviaan alkoi lauantaina 16.11.2013 kello 7.00 Tartosta Vanemuise-teatterin edestä, jossa Taisto-bussi odotti 22 ekskursion lähtijää. Bussi oli suuri ja jokaiselle riitti hyvin pari penkkiä valloitettavaksi mukavaa matkailua varten. Kaikilta osallistujilta oli etukäteen pyydetty kangaskassi johon pakkasimme jokaiselle omat eväät: pillimehua, karjalanpiirakkaa, karkkia, tikkarin, myslipatukan, suklaata, omenan, välipalakeksejä, omenalastusipsejä, soijajuoman, valkosipulileipiä, smoothien, croissantin sekä vesipullon. Lisäksi kaikkien yhteisinä eväinä oli omenaa, banaania sekä limua.

Ensimmäinen kohteemme oli Latvian Jelgavan eläinlääketieteellinen tiedekunta, jonne olimme sopineet tutustumiskierroksen. Matka Tartosta Jelgavaan kesti noin neljä tuntia. Teimme puolivälissä yhden pysähdyksen huoltoasemalle, josta saimme ostettua aamukahvit. Perillä Latvian eläinlääketieteellisessä tiedekunnassa odotti meitä innokas opas Artur, joka oli yksi koulun neljännen vuosikurssin opiskelijoista. Hän esitteli meille koulun uudet modernit, vuonna 2013

valmistuneet klinikkatilat sekä muuta koulua. Kierroksen aikana sai kysellä mieleen tulevia kysymyksiä. Kierroksen lopuksi tarjosi opas meille pientä välipalaa opiskelijoiden kerhohuoneessa. Siellä keskustelimme koulusta ja koulutuksesta sekä koulutukseen liittyvistä eroista maiden välillä.

Tiedekunnasta matkamme jatkui Riikan keskustaan, josta löysimme nopeasti ennalta varatun hostellin, jonne majoituimme. Tämän jälkeen oli kaikilla muutama tunti aikaa tutustua kaupunkiin itsenäisesti ennen illan yhteistä ruokailua. Illallistimme viihtyisässä ravintolassa keskustassa, jonka jälkeen tapasimme Riikassa opiskelevia suomalaisia lääketieteen ja hammaslääketieteen opiskelijoita. Heidän kanssaan vietimme iltaa cocktail-baarissa erään hotellin kattohuoneistossa, josta olikin hyvät maisemat kaupungin ylle. Sieltä jokainen jatkoi iltaansa haluamallaan tavalla.

Sunnuntaiamuna matkamme jatkui jo hyvissä ajoin kohti Jurmalaa ja Baltian suurinta vesipuistoa. Ennen vesipuistoon pääsyä piti nuori hengenpelastaja meille turvallisuusohjeistuksen liukumäissä käyttäytymisestä. Vesipuistossa vietimme onnistuneesti neljä tuntia

erilaisissa liukumäissä ja uima-altaissa. Liukumäkiä oli joka lähtöön: niin renkaalla, veneellä kuin ilman laskettavia sekä suoraa, mutkaa ja todella mutkaa, loivaa jyrkkää ja liian jyrkkää. Väsyneiden vesiurheiluiden täyttämässä bussissa olikin varsin rauhallista kotimatkan alettua. Riikan ulkopuolella pysähdyimme vielä pariaksi tunniksi ostoskeskukseen syömään ja ostoksille. Takaisin Tartossa olimme sunnuntai-iltana yhdeksän aikaan. Ekskursio oli kaikin puolin onnistunut ja hauska!

Ekskursiotiimi Anniina & Ninni kiittää kaikkia mukana olleita - te teitte reissusta mahtavan!

Kuvat: Nina Höglund ja Katja Koskinen

Olini Oy:

Tiedettä ja idealismia metallinhohtoisissa pulloissa

Kun Olini Oy avasi vuoden 2007 lopulla Voittaja-näyttelyssä pikkuruisen ständinsä lanseeratakseen ensimmäisen Nutrolin®-tuotteen, koirien iho- ja turkkiöljyn, tiimiläisten teki mieli hihkua riemusta. Samalla jännitti miten koiraihmiset ottaisivat uutuuden vastaan. Tutustujia alkoi parveilla miniosaston edessä ja kauppakin kävi. Muutaman tunnin jälkeen paikalle marssi pönäkkä pukumies, katseli hetken ja alkoi sitten sormi ojossa tivata: ”Keitä te oikein olette?”. Hetken kuluttua hän jo ärjyi sylki roiskuen: ”Mitä kuvittelette tekevänne näin kilpailluilla markkinoilla, jotka sitäpaitsi on jo jaettu? - Sillä tavalla tutustuimme kertarysäyksellä uuteen toimintaympäristöömmme, muistelee Olinin toimitusjohtaja Anna-Liisa Lundell keväällä 2014. - Tulimme vakiintuneiden kuvioiden ulkopuolelta, idealisteina, ja tuo sama idealismi on meissä edelleen, naurahtaa Anna-Liisa.

Pukumiehen raivonpurkauksen jälkeen Nutrolin® on kasvanut yhdestä tuotteesta sarjaksi, johon kuuluu seitsemän erilaista rasvahappo- ja yhdistelmävalmistetta koirien ja kissojen eri tarpeisiin.

- Koko firma sai oikeastaan alkunsa lyhytkarvaisesta colliestani Tessasta ja parsonistani Pennistä, kertaa Anna-Liisa.
- Mieheni Mikko alkoi kommentoida hankkimiani koiraöljyjä. Ne olivat joko huonolaatuisia, koostumukseltaan pielessä tai pahimmillaan

vaarallisia koirille. Lopulta hän lupasi koostaa öljyseoksen, jolla saisin koirien ihon ja turkin kuntoon. Olin jostain mystisestä syystä hoitanut omien koirien ruokinnan ja lisäravinteet, vaikka Mikko on eläinravitsemuksen dosentti, Anna-Liisa toteaa. Nyt tuolla öljyseoksella on patentti USA:ssa.

Mikko Griinari on Cornellin yliopistosta väitellyt rasvahappotutkija, joka nykyään keskittyy Nutrolin®-tuotteisiin. - Tein pitkään töitä ihmisiin liittyvän rasvahappotutkimuksen ja tuotekehityksen parissa, ja joitain vuosia ehdin myös toimia Uppsalan yliopistossa professorina. Perheen omien koirien myötä kiinnostuin koirien rasvahappotarpeista, ja kiinnostus on vienyt minut täysin mukanaan. Nyt lähes kaikki aikani kuluu Nutrolin®-tuotekehityksen parissa. Kaksi kissatuotetta tuli juuri markkinoille, ja koirapuolellakin on paljon uutta tehtävää, Mikko valottaa työtään.

Olini Oy on kahden perheen yritys: Jenni ja Petrus Liukkonen tulivat mukaan yritykseen heti alkumetreillä. Jenni ja Anna-Liisa olivat tutustuneet parsonien agilityleirillä, ja taitava mainosgraafikko Jenni otti uutukaisen Nutrolinin pakkaus- ja muun graafisen suunnittelun hoitaakseen. Hetken aikaa Jennin aviomies, historian lisensiaatti Petrus, seurasi aloittavan yrityksen toimintaa vierestä, mutta totesi pian että haluaa vaihtaa historianantutkijan pestinsä työhön Olinissa. Sen jälkeen excelit, logistiikka ja laskenta ovat olleet Petruksen arkea. Nelikon tapaa edelleen joka vuosi Nutrolin®-ständillä Voittajänäyttelyssä, seuraavan kerran Maailmanvoittajassa elokuussa.

(c) Olini Oy 2014

Kaikki iholle, silmiin,
korviin ja hampaille
tärkeät tuotteet
Virbacilta!

 BIOFARM
www.biofarm.fi

Virbac
ANIMAL HEALTH

Toogapidu 29.3.2014

Jokavuotiset ystäväpäiväsitsit Tarton Suomalaisen Lääketieteen Opiskelijat Ry:n (TaSLO:n) kanssa muuttivat tänä vuonna muotoaan ja järjestöjen ystävyyttä päätettiin juhlistaa yhteisillä teemasitseillä maaliskuun viimeisenä viikonloppuna. Kun mukaan saatiin vielä kolmaskin järjestö, Tarton suomalainen osakunta eli Fraternitas Fennica, oli railakas pöytäjuhla taattu.

Sitsijärjestelyt aloitettiin jo hyvissä ajoin helmikuun puolella. Jokaisesta järjestöstä oli valittu muutama aktiivinen jäsen järjestelyvastuuseen, joten hommat saatiin jaettua tasaisesti kaikille järjestöille. Isompien pöytäjuhlien järjestäminen kun ei ole kulissien takana läheskään niin yksinkertaista ja helppoa, kuin miltä päälle päin saattaa vaikuttaa. Ennen juhlailla on löydettävä paikka, suunniteltava ruuat ja juomat, mainostettava tapahtumaa, otettava ilmoittautumiset vastaan, suunniteltava koristeet, teema, istumajärjestys, ohjelma... Kaikkeen tähän saa kulumaan aikaa ja energiaa, mutta onneksi juhlat ovat aina olleet kaiken sen arvoisia!

Sitsien teemaksi valikoitui toogat. Kaikki juhlijat olivatkin pukeutuneet hienoihin lakanoista, verhoista, pöytäliinoista jne. kasattuihin asuihin, joista illan aikana palkittiin parhaat. Salin koristeet ja kultainen väriteema oli valittu teeman perusteella. Kolme tuntia kestäneen pöytäjuhlan aikana ehdittiin syödä, juoda, tietysti laulaa ja keskustella pöytäseurueen kanssa. Muutama rangaistuskin ehdittiin antaa myöhästyneille ja pöydässä huonosti käyttäytyneille. Tällä kertaa rangaistuksena oli esimerkiksi toogien vaihto ja lyhyen näytelmän esitys. Sitsien yhtenä tarkoituksena oli opettaa uusille opiskelijoille akateemisten pöytäjuhlien perinteitä ja yleisiä pöytätapoja, eikä myöhästymisen tai esim. puhelimessa puhuminen pöytäjuhlaan kuulu. Onneksi huonosti käyttäytyneitä juhlijointa oli tälläkin kertaa varsin vähän, joten suuremmilta rangaistuksilta säästyttiin.

Pöytäjuhlan päätyttyä saliin tehtiin tilaa tanssilattiaa varten ja jatkoileet saivat alkaa. Jatkoille oli kutsuttu myös muiden järjestöjen jäseniä ja sali täytyikin nopeasti uusista toogiin pukeutuneista juhlijoista. Jatkoja jatkettiin yömyöhään asti ja taisipa jokunen juhliä jatkaa vielä jatkojenjatkoillekin.

Kiitos kaikille hienoista juhlista, ensi vuonna uudestaan!

Noora Jantunen VM2
Tapahtumavastaava

Kuva: Ida Hirsjärvi

Vuosijuhlat 2014

Minne?

Muisti hävis mut minne?

Juhlista selvisimme.

Muistikatkoja on.

Olkoon tämä teksti perinteisen juomalaulun sanojen siivittämänä muistinvirkistykseksi tai kertaukseksi illan kulusta, tai ehkäpä inspiraatioksi jos juhlat jäivät tänä vuonna väliin. Ainejärjestömme 12. toimintavuotta juhlistettiin lauantaina 12.4. Eesti Üliõpilaste Seltsin juhlasalissa. Juhlapaikka valikoitui kauniin juhlasalin sekä käytännöllisten oheistilojen perusteella. Illan tarjoiluista vastasi tuttuun tapaan paikallinen ravintola Entri, muutoin koko ilta järjestelyineen oli omien jäsentemme käsialaa. Itse sain tänä vuonna kunnian toimia vuosijuhlaemäntänä, ja olin myös päävastuussa juhlien järjestämisestä. Vuosijuhlaisäntänä kanssani iltaa luotsaamassa oli Tuomas Häyrynen.

Vuosijuhlien järjestelyt alkoivat jo hyvissä ajoin syyslukukauden puolella, juhlapaikka päätettiin ja varattiin, tehtävälistaa ja budjettia kasattiin, mietittiin menuuta ja illan ohjelmaa. Huolellisesta suunnittelusta huolimatta monen asian käytännön toteutus jäi koulutyön ohessa juhlia edeltäville viikoille, spiikkien lopullinen hiominen jopa edelliselle illalle. Laulukirjaa päivitettiin uusilla lauluilla,

myös laulukirjojen kannet vaihdettiin tämänvuotisen väriteeman mukaisiksi. Vaaleanvihreä ja vaaleanpunainen näkyivät myös nimikylteissä ja muussa kattauksessa.

Itse vuosijuhlapäivä oli viimeisine järjestelyineen niin kiireinen, etten ehtinyt edes jännittää iltaa etukäteen. Päivällä kävimme tiikusateessa viemässä juomat juhlapaikalle iltaa varten, josta jatkoin suoraan kampauksen laittoon, tässä välissä toki ”luontevasti” sillisjuomien vienti toiselle puolelle keskustaa. Vietyäni koirat yökylään ehdin vielä itsekin laittautua iltaa varten.

Kun ilta kuuden aikaan ensimmäiset vieraat alkoivat saapua juhlapaikalle, oli sali pöytineen katettu, koktailpalat esillä ja sääkin kääntynyt kauniin keväiseksi illaksi. Vuosijuhlien illallisosuuteen osallistui noin 80 vierasta, joista suurin osa jäsenistöämme. Ilahduttavan paljon saimme myös kutsuvieraita toisista opiskelijajärjestöistä sekä alan toimijoista Suomesta. Juhlissamme edustivat Suomen eläinlääkäri- ja kunnaneläinlääkäriliitto sekä yhteistyökumppanimme Nutrolin. Tänä keväänä jäsenemme saivat vuosikursseittain äänestää suosikkiopettajiin, jotka osana palkintoa saivat kutsun vuosijuhliimme. Neljä valituista opettajista olikin juhlistamassa iltaa

kanssamme: Toomas Tiirats, Tiiu Saar, Heli Säre sekä Mati Roasto.

Koktailtilaisuus taustamusiikin säestämänä sujui pukuloistoa ihailien, kuulumisia vaihtaen sekä vieraiden tervehdyksiä vastaanottaen.

Kiitokset juhlien musiikillisesta annista Ida-Maria, Noora ja Aino.

Illallisosuuden aloitimme perinteisesti yhteislaululla Gaudeamus igitur, jonka jälkeen pääsimme nauttimaan pöytäseurasta ja kolmen ruokalajin illallisesta yhteislaulujen raikaessa pitkin iltaa. Illan ohjelmistoon kuului kuuden vuoden opiskelijoiden kuvakertomus opiskeluvuosista Tartossa, ansioituneiden jäsenten ja suosikkisuolinkaisten palkitseminen kunniamerkein sekä tietysti valittujen opettajien palkitseminen ja kukitus. Avartavan juhlapuheen saimme kuulla kunnaneläinlääkäri Kirsti Sipposen pitämänä eläinlääkinnän eroista Suomessa ja Virossa. Yllätysnumerona koulumme opettajat innostuivat esittämään Saarenmaan valssin viroksi.

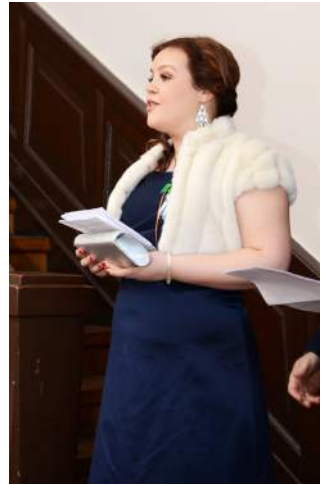
Illalliselta siiyimme jatkoille ravintola Vildeen, jossa meille oli varattuna oma sali terasseineen sekä dj. Tanssilattia täyttyi nopeasti ja juhlat jatkuivat mm. Suomi klassikoiden säestämänä aamun tunneille asti. Ihmisten iloisista ilmeistä päätellen rohkenen väittää kaikkien viihtyneen.

Seuraavana aamuna kaikki kynnelle kykenevät kaksi- ja nelijalkaiset kokoontuivat Tampere-majalle perinteiselle silliaamiaiselle ja saunomaan. Pöytään oli katettu kaikkea mitä nälkäinen ja väsynyt juhlaväki vain saattoi toivoa, erityismaininnan ansaitsevat itseleivotut pizza ja vohvelit. Kiitokset Anniina ja Aino ahkerine tiimeineen silliksen järjestelyistä.

Haluan kiittää kaikkia, jotka auttoivat omalla panoksellaan tekemään illasta onnistuneen, sekä tietysti kaikkia paikalla olleita juhluvieraita. Te teitte juhlien järjestämisestä antoisaa ja illasta ikimuistoisen. Kiitokset juhlien mahdollistamisesta kuuluvat myös yhteiskumppaneillemme: Nutrolin, FaunaPharma ja OrionPharma.

Katja Koskinen, vuosijuhlaemäntä

Kuvat Janne Ööpik

Suolet ry kiittää lämpimästi
vuosijuhlia tukeneita
yhteistyökumppaneita:

FaunaPharma

ORION
PHARMA
ELÄINLÄÄKKEET

Suolet Match Show kevät 2014

Suolten Match Show-perinne jatkui taas tänä keväänä heti vappurientojen jälkeen lauantaina 3.5.2014.

Aloitimme suunnittelun maaliskuun puolella, ja huhtikuussa Suolten koiraporukan agi- ja tokotreenaajat saivatkin naruleluja askarreltaviksi palkinnoiksi. Saimme runsaasti tavarapalkintoja myös Nutrolinilta, Faunapharmalta, Biofarmilta, Mirtek Oy:ltä, Eckeröltä, Musti & Mirriltä sekä paikalliselta eläintarvikeliikkeeltä Betta Zookauplussalta. Kiitos niistä heille! Treeniporukan kesken askartelimme vielä Suolten logot ruusukkeisiin ja pokaaleihin.

Mätsäripäivälle oli luvattu sadetta ja koko aamun jännäsimmekin tuleeko ketään paikalle. Pystyimme hyväksi todetut kolme kehää ja aloimme ottaa ilmoittautumisia vastaan kello 10. Tällä kertaa koirakkoja oli vähemmän kuin viime kerralla, n. 50 kpl. Mukana oli jo tutuiksi tulleita kokeneita konkareita sekä ensikertalaisia.

Luokkina meillä oli isot koirat, pienet koirat, pennut, veteraanit ja x-rotu sekä erikoisluokkina lapsi & koira, mies & koira, junior handler ja jo hyvän suosion saanut parikilpailu. Lapsi & koira-luokkaa emme valitettavasti päässeet järjestämään osanottajien puutteessa, mutta muihin luokkiin saimme kivasti osallistujia ja tuomareilla olikin hyvin aikaa arvostella sekä antaa hyviä vinkkejä koirien esittäjille. Päivä sujui kokonaisuudessaan hyvin jouhevasti, osallistujat poistuivat hyvillä mielin ja uhkaavat sadepilvet ilmestyivät taivaalle vasta tavaroita pois pakattaessa, täydellinen ajoitus!

Suuri kiitos tuomareillemme Hertta Pikkaraiselle, Päivi Puustjärvelle ja Anniina Salolle, yhteistyökumppaneillemme ja tietysti ahkeralle talkooporukalle! Syksyllä taas uudet kujeet!

Johanna Sarkanen,
koiratoimikunta

Kuvat Roosa Hentunen
ja Anniina Salo

Suolten Hoitajainfo 2014

Jo perinteeksi muodostunut Suolten hoitajainfo järjestettiin toista kertaa 1.-3. vuosikurssin opiskelijoille. Klinikkan tiloissa pidetty kokopäivän tapahtuma keräsi reippaita osallistujia kolmisenkymmentä.

Päivä alkoi Sannan luennolla ja aamukahvilla. Aiheena oli hoitajan toimenkuva klinikalla. Sanna kertoi esimerkein, kuinka tärkeää on hoitajana hallita ystävällinen, asiallinen ja ammattitaitoinen asiakaspalvelu.

Uusille hoitajille hän painotti asiakaspalvelun tärkeyttä ja kykyä mukautua tilanteisiin. Saa ja pitää kysyä kun ei tiedä, mutta on myös hyvä tehdä muistiinpanoja ja olla aktiivinen oppimisessa. Luennon jälkeen alkoivat työpisteet. Osallistujat jaettiin pienryhmiin, kuhunkin ryhmään tuli opiskelijoita joka vuosikurssilta.

Johannan rastilla opeteltiin eläinten käsittelyä ja tutustuttiin perusvälineisiin. Muun muassa ruiskut, neulat, kuonokopat, valjaat, maskit ja steriilien pakkausten käsittely käytiin läpi. Kissojen oikeanlaiseen käsittelyyn saatiin monia vinkkejä sekä eri

lähestymistapoja. Koiralta harjoiteltiin ottamaan perus status ja saatiin käsitys mitä siihen kuuluu. Haasteellisten eläinten käsittelyyn ei tällä kertaa päästy, sillä harjoituspotilaat Hilde-koira ja Vinski-kissa käyttäytyivät liiankin mallikkaasti.

Katin rastiin kuului nesteytyksen perussäännöt, lääkkeidenotto- ja annostelutavat. Jokainen sai käsityksen tipan kokoamisesta ja pääsi harjoittelemaan lääkkeiden vetoa ruiskuihin, sekä halutessaan laskemaan muun muassa nesteytyksen ylläpitotarvetta. Elintarvikevärien roiskumiselta ei välttytty, ja useimmat vaatteet saivat vahingossa uuden värityksen lääkepullojen liiallisen paineen purkautuessa. Tämä saa varmasti kaikki muistamaan paineentasauksen tärkeyden tulevissa töissään.

Päivin pisteessä käytiin läpi kanylointi sekä verinäytteen ottaminen. Hertta-koirasta etsittiin näytteenotollisesti tärkeät suonet ja varmistettiin, että jokainen ne löytää ja tuntee. Käytiin keskustelua miksi näytteenoton valmistelussa ja toimenpiteessä tehdään asioita tietyllä tavalla. Muun muassa staasauksen 60 sekunnin sääntö avattiin. Päivi painotti käytännön esimerkein potilaan ja hoitajan turvallisuutta, sekä kertoi monia pieniä kikkakolmosia helpottamaan ja nopeuttamaan hoitajan työskentelyä.

Kanylointiharjoittelu toteutettiin urheilla pehmolelupotilailla.

Ilonan labrassa harjoiteltiin näytteiden käsittelyä, valmistelua ja värjäystä. Kaikki saivat mahdollisuuden ottaa teippinäytteen ja värjätä sen tulkintaa varten. Korvanäytteen valmistaminen tuntui sujuvan kaikilta mallikkaasti, ja sen vaiheet korvasta mikroskoopin alle käytiin tarkasti läpi. Pisteellä katsottiin läpi näyteputket ja niiden laboratorioihin lähettäminen.

Päivä oli pitkä, mutta herkullinen pizzahetki mahdollisti hetkellisen levon aivoille. Päivä piti sisällään paljon uutta ja tärkeää tietämystä, sekä antoi mahdollisuuden kokeilla myös käytännön puolta. Moni tänä kesänä klinikalle töihin menevä sai varmasti paljon hyödyllistä tietoa ja taitoa tuleviin työtehtäviin.

Kiitos osallistujille ja järjestäjille mukavasta päivästä!

Luennoitsija: Sanna Männistö

Työpisteet: Kati Lehtimäki, Johanna Marttinen, Päivi Puustjärvi ja Ilona Viitaniemi

Jutun kirjoittajat: Pihla Teppo, Karoliina Rissanen ja Päivi Puustjärvi
Kuvat Päivi Puustjärvi

Suolet ry kiittää jäseniään ja yhteistyökumppaneitaan kuluneesta toimintakaudesta ja

toivottaa oikein aurinkoista ja rentouttavaa kesää!

Kuva: Ida Hirsjärvi

